

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 17. veljače 2010.

Krist je konačni cilj i duboki smisao za obraćenja

Draga braćo i sestre!

Na današnju Čistu srijedu započinjemo korizmeni hod koji traje četrdeset dana i koji nas vodi radosti Gospodinova Uskrsa. Na tome duhovnom putu nismo sami, jer nas Crkva prati i podupire od samoga početka Bojom riječju, koja obuhvaća program duhovnog ivota i pokorničkog zauzimanja, kao i milošću sakramenata.

Riječi apostola Pavla s tim u vezi nam pruaju jasnu opomenu: "opominjemo vas da ne primite uzalud milosti Boje... U vrijeme milosti usliših te i u dan spasa pomogoh ti. Evo sad je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa" (2 Kor 6,1-2). U kršćanskom pogledu na ivot svaki se trenutak mora smatrati milosnim a svaki dan danom spasenja, ali liturgija Crkve te riječi na sasvim osobit način vee uz vrijeme korizme. A da je četrdesetodnevna priprava na Uskrs milosno vrijeme moemo shvatiti upravo iz apela koji se upućuje za skromnog obreda pepeljenja a koji se izraava s dvije rečenice: "Obratite se i vjerujte evanđelju!", "Sjeti se da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti".

Prva doziva u svijest obraćenje, riječ koju treba veoma ozbiljno shvatiti, shvaćajući iznenađujuću novost koju ona u sebi krije. Poziv na obraćenje, naime, raskrinkava i prokazuje površnost koja veoma često karakterizira naš način ivota. Obratiti se znači promijeniti smjer ivotnog puta: to ne znači učiniti malu promjenu, već pravi zaokret u ivotu. Obratiti se znači ići protiv struje, gdje je "struja" površni, nedosljedan i iluzorni način ivota, koji nas često privlači, ovladava nama i čini nas

robovima zla, odnosno zatočenicima duhovne osrednjosti. Obraćanjem, međutim, čovjek stremlji uzvišenijem kršćanskom ivotu, pouzdaje se u ivo i osobno evanđelje, koje je Isus Krist. Njegova je osoba konačni cilj i duboki smisao obraćenja, on je put kojim smo svi pozvani kročiti u ivotu, dopuštajući da nas prosvijetli njegovo svjetlo i podupire njegova snaga koja pokreće naše korake. Na taj način obraćenje očituje svoje najblistavije i najočaravajuće lice: to nije jednostavna moralna odluka da ćemo se popraviti u svom vladanju, već je to odluka proizišla iz vjere, koja nas potpuno uključuje u duboko zajedništvo sa ivom i konkretnom Isusovom osobom. Obratiti se i vjerovati evanđelju nisu dvije različite ili slične stvari, već izraavaju istu stvarnost. Obraćanje je potpuni "da" onoga koji predaje vlastiti ivot evanđelju, odgovarajući slobodno Kristu koji se prvi nudi čovjeku kao put, istina i ivot, kao onaj koji jedini oslobađa i spašava. Upravo to je smisao prvih riječi kojima, prema evanđelistu Marku, Isus započinje propovijed o "Bojem evanđelju": "Ispunilo se vrijeme, pribliilo se kraljevstvo Boje! Obratite se i vjerujte evanđelju" (Mk 1,15).

Izraz "Obratite se i vjerujte evanđelju" ne stoji samo na početku kršćaninova ivota, već prati sve njegove korake, ostaje uvijek nov i širi se granajući se u svim svojim izrazima. Svaki je dan povoljan i milosni trenutak, jer nas svaki dan potiče predati se Isusu, pouzdati se u Njega, ostati u Njemu, ivjeti kako je ivio On, učiti od Njega pravu ljubav, slijediti ga u svakodnevnom vršenju Očeve volje, što je jedini veliki zakon ivota. Svaki je to dan, također usred teškoća i napora, umora i padova, i kada smo u napasti napustiti put nasljedovanja Krista i zatvoriti se u sebe same, u svoju sebičnost, zaboravljajući da se trebamo otvoriti Bojoj ljubavi u Kristu, kako bismo ivjeli po logici pravednosti i ljubavi. U nedavnoj poruci za korizmu podsjetio sam da je "potrebna poniznost da bi se prihvatilo da trebam Drugoga koji će me osloboditi onoga 'mojeg', da bi mi dao 'svoje'. To se osobito događa u sakramentima pokore i euharistije. Zahvaljujući Kristovu djelovanju, otvaraju nam se vrata 'veće' pravednosti, a to je pravednost ljubavi (usp. Rim 13, 8 – 10), pravednost onoga koji se u svakom slučaju osjeća sve više dunikom no vjerovnikom, jer je primio više no što je mogao očekivati" (L'Oss. Rom. 5. veljače 2010., str. 8).

Povoljni i milosni trenutak korizme pokazuje nam vlastito duhovno značenje također kroz drevni izraz: "Sjeti se, čovječe, da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti", koji svećenik izgovara kada nas posipa s pepelom. Vraćamo se tako na početke ljudske povijesti, kada je Gospodin rekao Adamu nakon prvoga grijeha: "U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti dokle se u zemlju ne vratiš: ta iz zemlje uzet si bio - prah si, u prah ćeš se i vratiti" (Post 3,19). Tu nam Boja riječ doziva u svijest našu krhkost, štoviše našu smrt, koja je njezin krajnji izraz. Pred urođenim strahom od svršetka, a još više u kulturnom ozračju koje na mnogo načina tei cenzurirati stvarnost i iskustvo umiranja, korizmena nas liturgija, s jedne strane, podsjeća na smrt pozivajući nas na realizam i razbor, ali, s druge strane, potiče nas prije svega shvatiti i ivjeti neočekivanu novost koju kršćanska vjera unosi u stvarnost same smrti.

Čovjek je prah i u prah će se pretvoriti, ali je u Bojim očima dragocjen prah, jer je Bog stvorio čovjeka za besmrtnost. Tako liturgijski izraz: "Sjeti se da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti" nalazi svoje puno značenje u novom Adamu, Kristu. I Gospodin Isus htio je slobodno podijeliti sa

svakim čovjekom sudbinu krhkosti, osobito kroz smrt na križu; ali upravo ta smrt, ispunjena njegovom ljubavlju prema Ocu i prema čovjeku, bila je put za slavno uskrsnuće, po kojem je Krist postao izvorom milosti darovane svima onima koji vjeruju u Njega i postaju dionici samoga boanskog ivota. Taj ivot koji neće imati svršetka već je na djelu u zemaljskom ivotu, ali će biti priveden punini nakon "uskrsnuća tijela". Mala gesta pepeljenja otkriva nam jedinstveno bogatstvo svoga značenja: to je poziv proivjeti korizmeni hod tako da svjesno i snanije uronimo u Isusovo uskrsno otajstvo, u njegovu smrt i uskrsnuće, po sudjelovanju u euharistiji i u ivotu ljubavi, koji iz euharistije rađa i u kojem nalazi svoje ispunjenje. Pepeljenjem obnavljamo našu obavezu nasljedovati Isusa, pustiti da nas preobrazi svojim uskrsnim otajstvom, kako bi pobijedili zlo i činilo dobro, kako bi postigli da umre naš "stari čovjek" vezan uz grijeh i rodi se "novi čovjek" preobraen Bojom milošću.

Dragi prijatelji! Dok se pripremamo započeti skromni korizmeni hod, elimo s posebnim povjerenjem zazvati zaštitu i pomoć Djevice Marije. Neka nas ona, koja je prva povjerovala u Krista, prati u ovih četrdeset dana snane molitve i iskrene pokore, kako bismo, pročišćeni i potpuno obnovljeni u srcu i duhu, proslavili veliko otajstvo uskrsnuća njezina Sina. Dobra korizma svima!

Papin pozdrav mladim hodočasnicima katolicima iz Srbije:

Od srca pozdravljam sve mlade hodočasnike iz Srbije, predvođene Predsjednikom Međunarodne Biskupske Konferencije Svetih Ćirila i Metoda, nadbiskupom Stanislavom Hočevarem. Dragi prijatelji, došli ste na grobove apostola očitovati svoju vjernost Apostolskoj Stolici. Upravo danas započinjemo još jedno hodočašće, to jest, korizmeni hod priprave za Uskrsnuće Gospodinovo. Neka vam blagoslov, koji rado podjeljujem, pomogne da ustrajete. Hvaljen Isus i Marija!